

ಕೊಡೈಕೆನಾಲ್‌ನ ಈ ಸುಂದರ
ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಥರ್ಮಾಮೀಟರ್
ಕಾರ್ಖಾನೆ ಹೊರಚಿಲ್ಲಿದ ಪಾದರಸ ವಿಷದ
ತೇಷಗಳು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿವೆ.

ಭತ್ತೀಸಗಡದ ಪಾರ್ಸಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ 1.7 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕ್ರಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಲೀಸಾಗಿ ಬಿಸಿನ್ಸ್ ಆರಂಭಿಸಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ವಿದೇಶೀ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೂ ಆಯಿತು. ಉದ್ಯಮಪತಿಗಳಿಗೆ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಶ್ರೇಯಾಂಕ 142ರಷ್ಟು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇದ್ದುದು ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದು 64ನೇ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಅದನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಬಿಎ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಇಡೀಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಡ್ಡಲಾಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯ, ನದಿಕರೆ, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು, ಸಾಗರದಂಚು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬದುಕಿನ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳೇ ಅಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ, ವಿಶಾಲ ಹೆದ್ದಾರಿ, ಬೃಹತ್ ಬಂದರು, ಭಾರೀ ಶಕ್ತಿಸ್ತಾವರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡುತ್ತ ಜೀವಸಂಕುಲದ ಬದುಕಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗುವಂಥ ಉದ್ಯಮಗಳೇ ನವಭಾರತದ ಲಾಂಛನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್‌ಜಿ ಪಾಲಿಮರ್ಸ್ ಕಂಪನಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಸ್ವೈರಿನ್ ದ್ರವದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪಾಲಿಸ್ಟಿನ್ ವಸ್ತುಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ನಾವು ಬಳಸಿ ಬಿಸಾಕುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಥರ್ಮಾಮೀಟರ್, ಸ್ಪ್ರೋಂಜಿಂಗ್ ಲೋಟ, ತಟ್ಟೆ, ಆಟಿಗೆ, ಮೆದು ಹಾಸಿಗೆ, ಸೋಫಾ ಕುಶನ್, ದಾರ, ಬಟ್ಟೆ, ಟಯರ್, ಅಗ್ಗದ ಚಪ್ಪಲಿ, ಟಿವಿಪ್ಲಿಟ್ ಫೋನ್‌ಗಳ ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಡಬ್ಬಗಳು, ಈ ಎಲ್ಲವೂ

ಮರುಬಳಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟರೆ ಡಯಾಕ್ಸಿನ್, ಫ್ಯೂರಾನ್, ಟಿಪಿಡಿಡಿ ಮುಂತಾದ ವಿಷಗಳು ಹೊಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ಬಂಜೆತನ, ಷಂಡತನ, ಹೃದ್ರೋಗ, ಕಿಡ್ನಿ ವೈಫಲ್ಯ ಮುಂತಾದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೆಸರಿಸಿದೆ. ಡಯಾಬಿಟಿಸ್ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಮಾಣಿತವಾಗಿದೆ. ಸುಡದೇ ಹಾಗೇ ಬಿಸಾಕಿದರೆ ಅದರ ಚೂರುಗಳು ನೀರಿಗೆ ಗಾಳಿಗೆ ಪಸರಿಸಿ, ನದಿಗಳಲ್ಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಧ್ಯಸಾಗರದವರೆಗೂ ಜೀವಿಗಳ ಮಾರಣಹೋಮವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಬೇರೂರಿರುವ ಅಂಥ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸ್ಟಿನ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ವಸ್ತುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ, ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಧನಸಹಾಯವೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಕಾಶ್ ಜಾವಡೇಕರ್‌ವರೆಗೆ ಬಂದ ದೇಶದ ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣಾ ಸಚಿವರಲ್ಲ ಉದ್ಯಮಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕಟಿಬದ್ಧರಾದಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಲಿನಗಾಳಿ ತುಂಬಿದ್ದಾಗ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜಾವಡೇಕರ್, ಜನರನ್ನು ವಿನಾಕಾರಣ ಹೆದರಿಸಬೇಡಿ. ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ಜನರ ಆಯಸ್ಸು

ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿಸುವ ಯಾವ ಅಧ್ಯಯನವೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮಿನಮಾಟಾ ದುರಂತದಿಂದ ಕೆಮಿಕಲ್ ವಿಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಪಾನ್ ಪಾಠ ಕಲಿಯಿತು. ಗುಮಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಸ್ಪೋಟದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಕೊರಿಯಾ ಪಾಠ ಕಲಿಯಿತು. 'ಫ್ರೀ ಮೈಲ್ ಐಲ್ಯಾಂಡ್' ಪರಮಾಣು ದುರಂತದಿಂದ ಅಮೆರಿಕ ಅಣು ವಿಕಿರಣದ ಪಾಠ ಕಲಿಯಿತು. ಹಾರ್ಡಿಂಗ್ ದುರಂತದಿಂದ ಚೀನಾ ಉದ್ಯಮಗಳ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಪಾಠ ಕಲಿಯಿತು. ಅವೆಲ್ಲ ತಂತಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತಗೊಳಿಸಿ, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೂಡುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಔದ್ಯಮಿಕ ದುರಂತದ ನಂತರವೂ ಪಾಠ ಕಲಿತಂತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವಘಡದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೇ ತೋರದ ನಿಸರ್ಗದ ಪಾಲಿಗೆ ದಿನವೂ ದುರಂತಗಳನ್ನೇ ತರುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಔದ್ಯಮಿಕ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಮೆರಿಕದ ದಾರ್ಶನಿಕ ಹಾಗೂ ಹೆಸರಾಂತ ಪರಿಸರ ಚಿಂತಕ ಜೋಸೆಫ್ ವುಡ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ:

“ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಏನನ್ನೇ ಯಾರಾದರೂ ಹಾಳುಗಡೆವಿದರೆ ಅದೊಂದು 'ವಿದ್ವಂಸಕ ಕೃತ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ನಿಸರ್ಗ ನಿರ್ಮಿತ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹಾಳುಗಡೆವಿದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿ' ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.”

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in